

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 406

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 9 iunie 2011

SUMAR

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 279 din 24 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1) din titlul II al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002.....

2-3

Decizia nr. 330 din 10 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. VI din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat

3-5

Decizia nr. 350 din 22 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 219 alin. (1) lit. c) și alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

5-7

Decizia nr. 357 din 22 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 alin. (1) pct. 2 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.....

7-8

Decizia nr. 382 din 22 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă

9-10

Decizia nr. 384 din 24 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009

10-12

Decizia nr. 426 din 7 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție

12-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 279**

din 24 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1) din titlul II al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1) din titlul II al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, excepție ridicată din oficiu de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală în Dosarul nr. 6.068/1/2009 al acestei instanțe.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Arată că legiuitorul are dreptul și opțiunea de a reglementa prin legi speciale condițiile în care operează retrocedarea terenurilor, în acord cu prevederile constituționale.

CURTEA,

prin Încheierea din 12 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 6.068/1/2009, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1) din titlul II al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că reglementarea criticată contravine prevederilor art. 44 alin. (2) și art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece în cazul cetățenilor români, precum și în cazul cetățenilor străini sau apatrizilor moștenitori legali ai acestora recunoașterea dreptului de proprietate operează în plenitudinea atributelor

sale, pe când cetățenii străini și apatrizii care au calitatea de persoane îndreptățite potrivit Legii nr. 10/2001 la restituirea în natură a unor terenuri situate în intravilanul localităților dobândesc un drept de folosință special, care le conferă drepturile și obligațiile proprietarului, cu excepția dreptului de dispoziție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional. Se arată că, deși dispozițiile art. 44 alin. (2) din Constituție nu mai prevăd *in terminis* interdicția dobândirii dreptului de proprietate asupra terenurilor de către cetățenii străini și apatrizi, nu o înlătură, ci doar precizează cazurile și condițiile în care aceștia pot dobândi un asemenea drept, restrângând astfel sfera de aplicare a acestei incapacități. Legea nr. 10/2001 are ca scop reconstituirea dreptului de proprietate în favoarea unor persoane care la data intrării ei în vigoare nu aveau calitatea de proprietar și, în consecință, nu se poate invoca încălcarea dispozițiilor constituționale privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate. De asemenea, în ceea ce privește încălcarea art. 16 din Constituție arată că principiul egalității privește cetățenii români și nu face referire la cetățenii străini care se află într-o situație juridică diferită.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie prevederile art. II alin. (1) din titlul II al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 din 18 decembrie 2002.

Această ordonanță a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 48/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 25 martie 2004.

Prevederile de lege criticate au următoarea redactare: „Cetățenii străini și apatrizii care au calitatea de persoane îndreptățite potrivit Legii nr. 10/2001 la restituirea în natură a unor terenuri, situate în intravilanul localităților, pot opta pentru dobândirea unui drept de folosință special care conferă titularului drepturile și obligațiile conferite de lege proprietarului, cu excepția dreptului de dispoziție.”

Dispozițiile constituționale considerate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Legea fundamentală, art. 44 alin. (2), nu permite cetățenilor străini să dobândească dreptul de proprietate asupra terenurilor decât pe calea moștenirii legale, modurile de dobândire, *inter vivos* sau prin moștenire testamentară fiind condiționate de clauzele tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană sau de alte tratate internaționale.

Pentru a corela această incapacitate constituțională cu dispozițiile Legii nr. 10/2001, al cărei scop a fost acela de a statornici măsuri reparatorii în interesul foștilor proprietari ale căror imobile au fost preluate în mod abuziv de stat sau de alte persoane juridice, a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002. Ulterior, prin Legea de aprobare a acestei ordonanțe, art. II a fost completat cu alin. (4), potrivit căruia în situația cetățenilor străini sau a apatrizilor care au dobândit un drept de folosință special asupra unor terenuri în condițiile alin. (1) al acestui articol, acesta se convertește, la cerere, în drept de proprietate după obținerea cetățeniei române de către persoana respectivă. De asemenea, prin alte două acte normative legiuitorul a reglementat problema dobândirii dreptului

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1) din titlul II al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, excepție ridicată din oficiu de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală în Dosarul nr. 6.068/1/2009 al acestei instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 330

din 10 martie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. VI
din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor
din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat**

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Ion Predescu — judecător

Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Patricia Marilena Ionea — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. VI din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, excepție ridicată de Ana D. Hodoroagă în Dosarul nr. 3.495/90/2009 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.933D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 3.578D/2010, nr. 4.021D/2010 și nr. 73D/2011 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă în Dosarul nr. 3.476/83/2008, de Cezar Dariescu în Dosarul nr. 8.433/99/2009 al Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și de Maria Precup și Octavian Precup în Dosarul nr. 575/111/2010 al Tribunalului Bihor — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.933D/2010, nr. 3.578D/2010, nr. 4.021D/2010 și nr. 73D/2011, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 3.578D/2010, nr. 4.021D/2010 și nr. 73D/2011 la Dosarul nr. 1.933D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, sens în care arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 a fost abrogată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.495/90/2009, **Tribunalul Vâlcea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. VI din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat.**

Excepția a fost ridicată de Ana D. Hodoroagă cu prilejul soluționării unei acțiuni civile având ca obiect recalcularea pensiei.

Prin Încheierea din 12 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.476/83/2008, **Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. VI din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005.**

Excepția a fost ridicată, din oficiu, de către instanța de judecată cu prilejul soluționării unei contestații împotriva unei decizii de pensionare.

Prin Încheierea din 21 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.433/99/2009, **Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. VI din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005.**

Excepția a fost ridicată de Cezar Dariescu cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 877

din 21 aprilie 2010, pronunțată de Tribunalul Iași în Dosarul nr. 8.433/99/2009.

Prin Încheierea din 18 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 575/111/2010, **Tribunalul Bihor — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. VI din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat.**

Excepția a fost ridicată de Maria Precup și Octavian Precup cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate, care exclud de la calculul pensiei formele de retribuire în acord sau cu bucată, în regie ori după timp, pe bază de tarife sau cote procentuale, sunt discriminatorii, întrucât toți salariații au contribuit până în anul 2001 la asigurările sociale cu un procent din salariul brut câștigat potrivit Decretului nr. 389/1972 cu privire la contribuția pentru asigurările sociale de stat. De asemenea, arată că sunt încălcate și dispozițiile constituționale ale art. 41, 42, 44, 47, 53 și 56.

Tribunalul Vâlcea — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Tribunalul Bihor — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile pct. VI din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 7 februarie 2005, dispoziții potrivit cărora: „*Adeverințele prin care se dovedesc aceste sporuri vor cuprinde:*

- *denumirea unității;*
- *perioada în care s-a lucrat, cu indicarea datei de începere și de încetare a raportului de muncă;*
- *funcția, meseria sau specialitatea exercitată;*
- *denumirea sporurilor, procentul sau suma acordată;*
- *perioada în care a primit sporul și temeiul în baza căruia s-a acordat;*
- *adeverințele vor purta număr, data eliberării, ștampila unității, precum și semnătura celui care angajează unitatea sau a persoanei delegate în acest sens de conducerea unității.*

Mențiune: Nu sunt luate în calcul la stabilirea punctajului mediu anual, întrucât nu au făcut parte din baza de calcul a pensiilor, conform legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001:

- *formele de retribuire în acord sau cu bucată, în regie ori după timp, pe bază de tarife sau cote procentuale;*
- *participarea la beneficii a oamenilor muncii din unitățile economice;*
- *premiile anuale și premiile acordate în cursul anului pentru realizări deosebite;*
- *recompensele cu caracter limitat, acordate personalului din unele sectoare de activitate;*
- *diurnele de deplasare și de delegare, indemnizațiile de delegare, detașare și transfer;*
- *drepturile de autor;*
- *drepturile plătite potrivit dispozițiilor legale, în cazul desfacerii contractului de muncă;*
- *al 13-lea salariu;*
- *alte sporuri care nu au avut caracter permanent.”*

Autorii excepției consideră că aceste prevederi de lege contravin următoarelor texte din Constituție: art. 16 alin. (1)

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge ca devenită inamisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. VI din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, excepție ridicată de Ana D. Hodorogă în Dosarul nr. 3.495/90/2009 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă, de Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă, din oficiu, în Dosarul nr. 3.476/83/2008, de Cezar Dariescu în Dosarul nr. 8.433/99/2009 al Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și de Maria Precup și Octavian Precup în Dosarul nr. 575/111/2010 al Tribunalului Bihor — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 350

din 22 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 219 alin. (1) lit. c) și alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochințu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

referitor la egalitatea în drepturi, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 42 referitor la interzicerea muncii forțate, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 47 privind nivelul de trai, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți și art. 56 referitor la contribuțiile financiare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, ulterior sesizării sale cu excepția de neconstituționalitate, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 a fost abrogată prin art. 196 lit. n) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010. Actul abrogator nu a preluat soluția legislativă criticată. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect, devenind inadmisibilă. Potrivit prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional nu se poate pronunța decât asupra prevederilor dintr-o lege în vigoare.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 219 alin. (1) lit. c) și alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nord Conforest” — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 5.688/211/2008 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.688/211/2008, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 219 alin. (1) lit. c) și alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nord Conforest” — S.A. din Cluj-Napoca, cu prilejul soluționării recursului declarat împotriva unei sentințe civile a Judecătoriei Cluj-Napoca.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale în măsura în care acestea se aplică și contribuabililor față de care inspecția fiscală s-a extins în „mod nelegal”. Așa cum rezultă din art. 98 din Codul de procedură fiscală, inspecția fiscală poate fi extinsă numai în anumite condiții strict prevăzute de lege, astfel că extinderea inspecției fiscale în alte condiții este nelegală, iar sancțiunea prevăzută în dispozițiile legale, considerate a fi neconstituționale, rămâne valabilă chiar dacă contestația va fi admisă, în urma contestării titlului de creanță, a altor acte administrative fiscale, inclusiv a actului în baza căruia s-a extins în mod nelegal inspecția fiscală.

Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale opinează în sensul că dispozițiile criticate sunt constituționale având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 219 alin. (1) lit. c) și alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 219 alin. (1) lit. c) și alin. (2) lit. a): „(1) *Constituie contravenții următoarele fapte:*

[...]

c) *nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 56 și art. 57 alin. (2);*

[...]

(2) *Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează astfel:*

a) *cu amendă de la 6.000 lei la 8.000 lei, pentru persoanele fizice, și cu amendă de la 25.000 lei la 27.000 lei, pentru persoanele juridice, în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. c);”.*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste texte de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției și a legilor, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (1) și (2) referitor la dreptul de proprietate privată, art. 56 alin. (2) privind așezarea justă a sarcinilor fiscale și ale art. 135 referitoare la economia României și libertatea comerțului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Autorul excepției este nemulțumit de faptul că sancțiunea prevăzută în dispozițiile legale criticate rămâne valabilă chiar dacă, în urma contestării titlului de creanță, a altor acte administrative fiscale, inclusiv a actului în baza căruia s-a extins inspecția fiscală, contestația va fi admisă.

Prevederile art. 219 alin. (1) lit. c) se referă la fapta de nerespectare a obligațiilor prevăzute la art. 56 și art. 57 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, care constituie contravenție, iar cele ale art. 219 alin. (2) lit. a) se referă la aplicarea sancțiunii amenzii pentru săvârșirea acestei fapte.

Potrivit art. 56 din Codul de procedură fiscală, cu denumirea marginală „*Prezentarea de înscrisuri*”, în vederea stabilirii stării de fapt fiscale, contribuabilul are obligația să pună la dispoziție organului fiscal registre, evidențe, documente de afaceri și orice alte înscrisuri. În același scop, organul fiscal are dreptul să solicite înscrisuri și altor persoane cu care contribuabilul are sau a avut raporturi economice sau juridice. Organul fiscal poate solicita punerea la dispoziție a înscrisurilor la sediul său ori la domiciliul fiscal al persoanei obligate să le prezinte. Organul fiscal are dreptul să rețină, în scopul protejării împotriva înstrăinării sau distrugerii, documente, acte, înscrisuri, registre și documente financiar-contabile sau orice element material care face dovada stabilirii, înregistrării și achitării obligațiilor fiscale de către contribuabili, pe o perioadă de maximum 30 de zile. În cazuri excepționale, cu aprobarea conducătorului organului fiscal, perioada de reținere poate fi prelungită cu maximum 90 de zile.

Iar, potrivit art. 57 alin. (2) din același cod, cu denumirea marginală „*Cercetarea la fața locului*”, contribuabilii au obligația să permită funcționarilor împuterniciți de organul fiscal pentru a efectua o cercetare la fața locului, precum și experților folosiți pentru această acțiune intrarea acestora pe terenuri, în încăperi și în orice alte incinte, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a face constatări în interes fiscal.

Prevederile criticate dispun doar sancționarea nerespectării unei obligații legale. Reglementarea unor sancțiuni ce decurg din încălcarea obligației de punere la dispoziție a organelor de control fiscal a actelor necesare efectuării controlului nu are legătură cu însăși legalitatea sau nelegalitatea respectivului control, prin textele criticate fiind sancționată doar nerespectarea unei obligații legale.

Pe de altă parte, legalitatea respectivului control poate fi analizată pe cale procesuală, autorul având dreptul de a se adresa justiției, potrivit art. 205 și următoarelor din Codul de procedură fiscală, care conferă posibilitatea contestării titlului de

creanță și a altor acte administrative fiscale, inclusiv a actului în baza căruia s-a extins inspecția fiscală.

Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile legale criticate, respectiv art. 219 alin. (1) lit. c) și alin. (2) lit. a) din Ordonanța

Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, nu contravin prevederilor constituționale invocate, astfel că excepția urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 219 alin. (1) lit. c) și alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nord Conforest” — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 5.688/211/2008 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 357
din 22 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 alin. (1) pct. 2 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochințu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 alin. (1) pct. 2 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Damian Alexandru Dragoș în Dosarul nr. 10.626/245/2005 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 10.626/245/2005, **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 alin. (1) pct. 2 din Legea nr. 31/1990**, excepție ridicată de Damian Alexandru Dragoș într-o cauză având ca obiect judecarea unor infracțiuni la legea societăților comerciale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 272 alin. (1) pct. 2 din Legea nr. 31/1990 înfrâng libertatea economică, deoarece interpretarea și aplicarea abuzivă a textului analizat fac ca

administratorul, asociatul, fondatorul unei societăți să nu poată acționa în scopul împlinirii sau dezvoltării economice a acesteia. Într-o societate comercială cu capital privat un terț nu poate stabili ce acte sau fapte au caracterul unor „fapte de folosire cu rea-credință a creditului sau bunurilor societății” și, prin urmare, nu poate declanșa răspunderea fondatorului, administratorului, fără a înfrânge principiul dreptului de proprietate și fără a goli de conținut prerogativele acestui drept, deși, potrivit art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, dreptul de proprietate poate fi limitat, însă aceste limite trebuie expres prevăzute de lege, or, nici legea ce conține textul criticat, nici acesta nu prevăd expres vreo limitare a dreptului de proprietate.

Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează în sensul că excepția este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 272 alin. (1) pct. 2 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, care au următoarea

redactare: „(1) Se pedepsește cu închisoare de la 1 la 3 ani fondatorul, administratorul, directorul sau reprezentantul legal al societății, care:

[...]

2. folosește, cu rea-credință, bunuri sau creditul de care se bucură societatea, într-un scop contrar intereselor acesteia sau în folosul lui propriu ori pentru a favoriza o altă societate în care are interese direct sau indirect;”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, acest text de lege contravine prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (1) referitor la garantarea dreptului de proprietate și ale art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit de modul de interpretare și aplicare a acestor prevederi. Or, Curtea a statuat în numeroase rânduri, în jurisprudența sa, că nu este competentă să se pronunțe cu privire la aspecte ce țin de aplicarea și interpretarea legii, acestea urmând a fi soluționate de către instanța de judecată, fapt ce conduce la concluzia că excepția este inadmisibilă.

Cu referire la susținerea autorului excepției, potrivit căreia activitățile desfășurate de fondatorul, administratorul, directorul sau reprezentantul legal al societății nu pot fi catalogate de alții, inclusiv de instanțele judecătorești, drept activități care se încadrează în ilicitul penal, Curtea reține că nu se poate pune semnul egalității între operațiunile pe care fondatorul, administratorul, directorul sau reprezentantul legal al societății trebuie să le realizeze în scopul bunului mers al activității societății și folosirea cu rea-credință a bunurilor sau creditului de care se bucură societatea, într-un scop contrar intereselor acesteia sau în folosul lui propriu ori pentru a favoriza o altă societate în care are interese directe sau indirecte, deoarece acestea au atât un scop diferit, cât și interese diferite. Pe de altă parte, sancțiunea respectivă nu se poate aplica înainte de a fi dovedit caracterul penal al activităților acestora.

Ca atare, Curtea reține că art. 44 alin. (1) și art. 45 din Constituție nu sunt aplicabile situației de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 alin. (1) pct. 2 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Damian Alexandru Dragoș în Dosarul nr. 10.626/245/2005 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 382

din 22 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cristian Petre Stăvărache în Dosarul nr. 22.500/299/2010 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 22.500/299/2010, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Cristian Petre Stăvărache într-o cauză având ca obiect autorizarea executării obligației de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale în măsura în care obligația „de a face” se referă și la desființarea de construcții, încălcându-se astfel dreptul de proprietate. În acest sens se arată că desființarea construcțiilor prin hotărâre judecătorească nu este prevăzută de Constituție, ca modalitate de încetare a dreptului de proprietate al persoanei asupra construcțiilor și materialelor de construcție, astfel încât, oricât de justificată din punct de vedere legal și moral ar apărea măsura desființării unor construcții edificate nelegal, aceasta nu poate fi luată câtă vreme textul constituțional nu o permite.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și

Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 580² din Codul de procedură civilă, cu următoarea redactare: *„Dacă debitorul refuză să îndeplinească o obligație de a face cuprinsă într-un titlu executoriu, în termen de 10 zile de la primirea somației, creditorul poate fi autorizat de instanța de executare, prin încheiere irevocabilă, dată cu citarea părților, să o îndeplinească el însuși sau prin alte persoane, pe cheltuiala debitorului.”*

În opinia autorului criticii de neconstituționalitate, aceste dispoziții de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (1), (3), (8) și (9) referitoare la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate prevăd posibilitatea autorizării creditorului de către instanța de executare de a îndeplini — pe cheltuiala debitorului — o obligație de a face, în cazul în care debitorul refuză îndeplinirea acestei obligații cuprinse într-un titlu executoriu.

Având în vedere că ipoteza acestor dispoziții procedurale este cea a neîndeplinirii de bunăvoie a unei obligații de a face cuprinsă într-un titlu executoriu, fie chiar și a desființării unei construcții, nu se poate susține că refuzul îndeplinirii obligației de a face, cuprinsă într-un titlu executoriu, are două regimuri juridice diferite, după cum este vorba de desființarea unui gard, de exemplu, sau desființarea unei construcții.

Indiferent care este obiectul obligației de a face, debitorul este ținut să îndeplinească obligația și să se conformeze dispozițiilor cuprinse în titlul executoriu, iar împrejurarea că nu este prevăzută modalitatea de desființare a unei construcții nu are relevanță câtă vreme conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cristian Petre Stăvărache în Dosarul nr. 22.500/299/2010 al Judecătorei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ionita Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 384

din 24 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2

din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina-Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, excepție ridicată de Sindicatul Învățăământului Preuniversitar Satu Mare, în numele membrilor de sindicat, în Dosarul nr. 4.590/83/2009 al Tribunalului Satu Mare — Secția civilă, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.419D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.426D/2010, nr. 1.517D/2010, nr. 1.545D/2010, nr. 1.559D/2010, nr. 1.560D/2010, nr. 1.570D/2010 și nr. 1.937D/2010, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de Uniunea Județeană a Sindicatelor din Învățăământ Vaslui, în numele membrilor de sindicat, în dosarele nr. 3.483/89/2009, nr. 3.399/89/2009, nr. 3.398/89/2009, nr. 3.397/89/2009 ale Tribunalului Vaslui — Secția civilă, și de Sindicatul Independent al Învățăământului Preuniversitar din Județul Timiș, în numele membrilor de sindicat, în dosarele nr. 7.526/30/2009, nr. 6.752/30/2009 și nr. 7.407/30/2009 ale Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.426D/2010, nr. 1.517D/2010, nr. 1.545D/2010, nr. 1.559D/2010, nr. 1.560D/2010, nr. 1.570D/2010 și nr. 1.937D/2010 la Dosarul nr. 1.419D/2010.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.426D/2010, nr. 1.517D/2010, nr. 1.545D/2010, nr. 1.559D/2010,

nr. 1.560D/2010, nr. 1.570D/2010 și nr. 1.937D/2010 la Dosarul nr. 1.419D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 17 decembrie 2009, 15 aprilie 2010, 29 martie 2010, 5 februarie 2010 și 19 martie 2010, **Tribunalul Satu Mare — Secția civilă, Tribunalul Vaslui — Secția civilă și Tribunalul Timiș — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009**, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare, de Uniunea Județeană a Sindicatelor din Învățământ Vaslui și de Sindicatul Independent al Învățământului Preuniversitar din Județul Timiș, în numele membrilor de sindicat, în cauze având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin adoptarea prevederilor legale criticate Guvernul refuză să aplice o lege adoptată de Parlament, ceea ce încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5), precum și pe cele ale art. 61 alin. (1). De asemenea, se arată că Guvernul a adoptat cele două ordonanțe de urgență cu încălcarea exigențelor stabilite de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, întrucât nu a indicat situația extraordinară care a stat la baza emiterii acestora, nu a motivat corespunzător urgența acestor reglementări și a afectat drepturile constituționale ale personalului didactic, și anume dreptul la un nivel de trai decent și protecția socială a muncii. Totodată, se consideră a fi încălcate și prevederile art. 102 alin. (1) și (2), precum și ale art. 141 din Constituție, întrucât Guvernul nu a consultat Consiliul Economic și Social atunci când a adoptat actele normative criticate.

În final, se arată că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 se modifică din nou Legea nr. 221/2008 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, făcând imposibilă acordarea creșterilor salariale prevăzute de acest act normativ adoptat de Parlament, ceea ce reprezintă o încălcare a rolului și funcțiilor Guvernului și o dovadă în plus a imixtiunii Executivului în activitatea Legislativului.

Tribunalul Satu Mare — Secția civilă, Tribunalul Vaslui — Secția civilă și Tribunalul Timiș — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 1 aprilie 2009, precum și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 30 aprilie 2009.

Autorii excepției consideră că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la statul român, art. 20 alin. (1) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 alin. (2) privind munca și protecția socială a muncii, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 102 alin. (1) privind rolul Guvernului, art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului, art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență, precum și art. 141 privind Consiliul Economic și Social.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 completeau, respectiv modificau dispoziții ale Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare. Acest din urmă act normativ a fost abrogat prin dispozițiile art. 48 alin. (1) pct. 16 din partea a III-a, cap. VI din Legea nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009.

Pentru aceste motive, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992, precum și data la care instanța de contencios constituțional a fost sesizată, Curtea va respinge excepția de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă sau inadmisibilă, după caz.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare în Dosarul nr. 4.590/83/2009 al Tribunalului Satu Mare — Secția civilă.

2. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Satu Mare în Dosarul nr. 4.590/83/2009 al Tribunalului Satu Mare — Secția civilă.

3. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, excepție ridicată de Uniunea Județeană a Sindicatelor din Învățământ Vaslui în dosarele nr. 3.483/89/2009, nr. 3.399/89/2009, nr. 3.398/89/2009, nr. 3.397/89/2009 ale Tribunalului Vaslui — Secția civilă, și de Sindicatul Independent al Învățământului Preuniversitar din Județul Timiș în dosarele nr. 7.526/30/2009, nr. 6.752/30/2009 și nr. 7.407/30/2009 ale Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina-Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 426

din 7 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent
Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.	

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Dumitru Atănăsoaie în Dosarul nr. 264/33/2010 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Prim-magistratul-asistent învederează că autorul excepției a depus la dosarul cauzei un memoriu prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate invocate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 264/33/2010, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28¹ pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție**, excepție ridicată de Dumitru Atănăsoaie.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că, prin aplicarea dispozițiilor art. 28¹ pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, autorul excepției, care are calitatea de ofițer de poliție judiciară, este, în considerarea acestei calități, victima unei inegalități de tratament juridic care nu are nicio justificare obiectivă și rezonabilă. Se arată în acest sens că orice persoană care a comis, în aceleași împrejurări, o faptă similară, însă nu avea calitatea de ofițer de poliție judiciară la data săvârșirii acesteia, va fi supus regulilor de judecată obișnuite, beneficiind, printre altele, de trei grade de jurisdicție. Privarea de o cale de atac, cea a apelului, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, într-o societate democratică, este contrară dreptului la un proces echitabil și liberului acces la justiție. În ceea ce privește dispozițiile din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 criticate, se susține că acestea „suprimă o componentă foarte importantă a Ministerului Public, și anume Parchetul Național Anticorupție, ca instituție de sine stătătoare”. În același timp, se modifică în mod fundamental modul de organizare, funcționare și competența celei mai importante componente a acestui minister (Parchetul Național Anticorupție), prin crearea în structura acestuia a unei entități autonome, cu personalitate juridică, având o componentă proprie foarte importantă. Se mai arată că aceleași dispoziții legale contravin și prevederilor constituționale referitoare la efectele deciziilor Curții Constituționale, întrucât, „deși se dă satisfacție art. 72 alin. (2) din Constituție și Deciziei Curții Constituționale nr. 235/2005, în realitate nu este vorba decât despre o fraudă la lege, care, în mod formal, permite înființarea unui parchet distinct, mascat sub forma unei structuri interne a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție”. În sfârșit, se mai susține și că nu sunt întrunite condițiile constituționale care justifică adoptarea unei ordonanțe de urgență de către executiv, respectiv situația extraordinară, imposibilitatea de amânare a reglementării și motivarea urgenței. Guvernul ar fi avut și alte posibilități de reglementare în acest domeniu, având în vedere că și-ar fi putut angaja răspunderea în fața Parlamentului.

Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28¹ pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, potrivit cărora „*Curtea de Apel:*

1. judecă în primă instanță:

[...] b) infracțiunile săvârșite de judecătorii de la judecătoria și tribunale și de procurorii de la parchetele care funcționează pe lângă aceste instanțe, precum și de avocați, notari publici, executori judecătorești și de controlorii financiari ai Curții de Conturi.”, precum și ale art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 7 octombrie 2005, modificat prin articolul unic pct. 1 al Legii nr. 54/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 13 martie 2006, potrivit căruia „*Prin prezenta ordonanță de urgență se înființează Direcția Națională Anticorupție, ca structură cu personalitate juridică, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin reorganizarea Parchetului Național Anticorupție.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile art. 28¹ pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală sunt contrare prevederilor art. 16, art. 21 și art. 124 din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție și înfăptuirea justiției, iar cele ale art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 încalcă prevederile art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării, ale art. 115 din Constituție privind delegarea legislativă și ale art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale. Se invocă, de asemenea, dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea generală a discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată următoarele:

I. Dispozițiile art. 28¹ alin. 1 lit. b) din Codul de procedură penală nu aduc atingere prevederilor art. 16 din Legea fundamentală, respectiv celor ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât, așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională în jurisprudența sa, nu este contrară principiului egalității în drepturi a cetățenilor instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, câtă vreme ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. De asemenea, textul de lege criticat nu contravine liberului acces la justiție, dreptului la un proces echitabil sau regulilor care guvernează înfăptuirea justiției. Aceasta, întrucât instituirea unor reguli de competență după calitatea persoanei nu îngreudește dreptul persoanelor de a se adresa instanțelor judecătorești și de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil, condiții care sunt asigurate și în situația judecării cauzelor în primă instanță de către curțile de apel. Totodată, acest text de lege asigură dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, reglementat de art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În același sens Curtea s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 138 din 21 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 19 martie 2008, și prin Decizia nr. 637 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 26 iunie 2008, prin care a respins excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții legale, criticate în raport cu aceleași prevederi constituționale, cu argumente similare. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

II. Dispozițiile art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție au fost, de asemenea, supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi din Constituție, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare.

Astfel, prin Decizia nr. 297 din 23 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 18 mai 2010, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005, reținând că actuala Direcție Națională Anticorupție a fost înființată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, și care a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 503/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 18 iulie 2002, așadar sub auspiciile Constituției din anul 1991, care nu condiționa emiterea unei ordonanțe de urgență de îndeplinirea exigențelor prevăzute în prezent în alin. (4) și (6) din art. 115, astfel încât Guvernul a adoptat, în temeiul art. 114 alin. (4) din Legea fundamentală, nerevizuită, actul de înființare a instituției în cauză. Având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 235 din 5 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 31 mai 2005, prin care s-au declarat neconstituționale

prevederile prin care Parchetul Național Anticorupție era competent cu investigarea infracțiunilor comise de către deputați și senatori, segmentându-se astfel major investigarea corupției la nivel înalt și influențându-se negativ eficiența activității de luptă împotriva acestui fenomen, cu implicații majore asupra procesului de integrare a României în Uniunea Europeană, datorită neadaptării la cerințele europene referitoare la justiție și combaterea corupției și având în vedere cerința restrângerii competenței organismului specializat în combaterea corupției la cazurile de mare corupție definite prin calitatea făptuitorului și prin valoarea prejudiciilor, precum și a eficientizării acestuia, Guvernul a emis Ordonanța de urgență nr. 134/2005. Or, ținând seama de rațiunea edictării actului normativ, așa cum a fost arătată în preambulul său, Curtea, prin mai sus menționata Decizie nr. 297 din 23 martie 2010, a constatat că nu sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 115 alin. (4) din Constituție, legiuitorul delegat fiind pe deplin legitimat în acest sens.

Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (6), prin aceeași decizie anterior menționată, Curtea a reținut că, potrivit acestora, „ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică”. Cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008, Curtea Constituțională a statuat că din interpretarea textului constituțional se poate deduce că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale și că nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică. În celelalte domenii prevăzute de text, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă „afectează”, dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin. Prin urmare, a afecta presupune „a suprima”, „a aduce atingere”, „a prejudicia”, „a vătăma”, „a leza”, „a antrena consecințe negative”.

Ca urmare, referitor la interdicția Guvernului de a adopta o ordonanță de urgență în domeniul instituțiilor fundamentale ale statului, în speță, Ministerul Public, Curtea, prin aceeași Decizie nr. 297 din 23 martie 2010, a reținut că fondul reglementării constituit de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 nu afectează, în sensul arătat mai sus, instituția Ministerului Public. Transformarea Parchetului Național Anticorupție în Direcția Națională Anticorupție a fost un imperativ desprins, pe de o parte, din rațiuni de conformitate cu Legea fundamentală, impuse la rândul lor de Decizia Curții Constituționale nr. 235 din 5 mai 2005, definitivă și general obligatorie și, pe de altă parte, din necesitatea îmbunătățirii activității acestei structuri specializate.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi în ceea ce privește art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28¹ pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Dumitru Atănăsoaie în Dosarul nr. 264/33/2010 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	245	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	370	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.270	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	300	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	35	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

